

SUMMA DISPUTATIONIS VIGEST.
MÆNO NÆ.

- nam illi soli conceditur privilegium prælationis per d. l. licet C. qui potiores, cuius pecunia emptum fuit præsum specialiter hypothecatum. Si autem pecunia fuit Pauli, ergo non fuit Petri, à quo primùm fuit profecta, quia duorum in solidum esse non potest, leg. si ut certo, §. si dubius veiculum, ff. commoda.
- 32 Neque hic habet locum ratio illa ab aliquibus nimium exagerata, quod nullam possint creditores anteriores habere querimoniam, si creditor secundus auferat rem, quæ sine ipsius pecunia quæstia non fuisset debitor, quam expedit Franch. decis. 97. numer. 4. & 6. Nam in modo habere possunt iustam querimoniam, cum res illa non sit quæstia debitorum cum ipsis lucro, sed portio cum damno, cum illi gravius onus impositum fuerit, quam sit pretium ipsius. Et sic secundus creditor parum attulit ad patrimonium debitoris, & multum auferret, cum & tertias exigat fructibus rei pretiosiores, & intercesset etiam tertiarum juxta hujus Regni confutacionem. Quare iniquum erit, ipsum auferre rem, quæ debitoris patrimonium ita oneravit, ut opus fuerit ex illo supplere redditus, cum fructus non ascenderint ad valorem tertiarum, & earum interesse, & post exhaustum patrimonium debitoris anterioribus creditis obnoxium velle preferri etiam quoad forte.
- 33 Secundò, quia sèpè sapientia contingit pecunia unius creditoris acquiri rem aliquam debitorum patrimonio, & ilium non preferri ceteris quoad illam, sed in concursu creditorum communī jure tui jure debere, ut qui prior sit tempore, potior sit iure: ut aperte probat text. in l. quāmvis 17. C. de pign. & in l. quidam fundum 16. ff. de in re verso, & docet Baldus in leg. prætextu debiti 4. num. 5. C. commoda. & in leg. licet, num. 2. C. qui potiores, Alexander. in l. si cum dote 23. §. si mulier, n. 5. ff. solut. matrim. Jason in leg. creditor. qui ob restituionem 23. n. 5. ff. si cert. petat. Negusantius de pignor. 5. part. membr. 2. num. 3. Gayl. præt. obseruat. libr. 2. obseruat. 12. num. 2. Conanus libr. 4. commentar. jur. civil. cap. 17. num. 12. Barbosai in dict. leg. si cum dote, §. fin. num. 31. & 34. ff. solut. matrim. Zafius in leg. quod quis, num. 3. & 4. ff. de privil. credit. Stracca de decotib. 3. parte ultim. partis, num. 8. & 10. Bart. in dict. l. si cum dote, §. si mulier, num. 10. Gizzarelli decis. 62. ex num. 5. Hieronymus Laurent. decis. 96. n. 1. Maynardus decis. 45. lib. 2. Grivellus decis. 56. n. 1. Faber. lib. 8. Codicis tit. 7. diffin. 6. Ripa in l. si ventri, §. in bonis, ex num. 6. ff. de privil. creditor. Parlador. lib. 1. rer. quotid. cap. 8. num. 1. Gutierrez lib. 3. præt. quæst. 99. ex num. 3. Matienzus in l. 7. tit. 16. lib. 5. Recop. gloss. 5. ex num. 6. & est communis Doctorum sententia, nisi venditio esset dolosa, ex qua non transferretur dominium, ut notat Grivellus decis. 56. ex num. 8. Gizzarelli. dec. 62. Surdus cons. 528. num. 6. lib. 4. Stracca de decotib. 3. part. num. 31. quæ est solemnis limitatio prædictæ conclusionis, quam etiam tradit Maynardus decis. 46. lib. 2. Igitur requiruntur ad acquirendam istam prælationem omnes conditions, quas requirit textus in dict. l. licet, quæ soluunt dat prælationem mutuanti gratias ad rem emendam, non ementi, & ad suum lucrum, commodum, & securitatem vinculanti pecuniam debitoris, ut ex illa aliam rem emat, & duplice illum gravanti quæ maxima iniquitate, primo, ut tradat rem venditam pro pecunia illi data: secundò, ut non utatur pretio explicito, & libero rei sua vendita, ut deberet, sed suam pecuniam tenet servam, & vinculis inclusam, sine ullo suo, aut anteriorum creditorum commodo. Facit l. cum quidam 24. in princip. C. de legat.
- 34 Sexto alii ampliandam credunt d. l. licet, ut privilegium ibi secundo creditori concessum contra priores extendant etiam contra dote, quæ ampliatio est controversa, de qua vide textum in §. his consequens, seu in §. quæstum est, in Autent. de qualitate dote, collat. 7. seu novell. 97. cap. 3. qui denegat hoc privilegium agenti contra dote, Socinum juniore cons. 10. num. 11. part. 3. Baldum novel. de dote, part. 10. num. 3. & 35. Negusantius de pignorib. 5. part. membr. 2. num. 17. Cepollam caute 124. numer. 1. in fin. Gregor. Lopez in l. 30. tit. 13. part. 5. gloss. 4. circa fin. Covarruv. lib. 1. variar. cap. 7. n. 2. vers. Præter hoc, Castillo decis. 204. ex num. 6. lib. 3. Gutierrez præt. q. libr. 3. quæst. 100. Gasp. Rodericum de annis redditib. libr. 2. quæst. 20. num. 6. & 7. cum seqq. & ibi dicit, juxta hanc ampliationem sepius judicasse Senatum Pintianum, Barbosai in l. 1. 6. p. num. 11. & 12. ff. solut. matrim.
- In primis hæc conclusio probatur expresso jure Canonic. 3.

Disputatio XXIX.

nico in Bulla 15. Extrav. Pii V. incipit: Capientes tom. 2. Bullarii novi, & ejus declarationibus motu proprio expeditis, in quarum prima §. 3. ita dicitur: Porro in satisfactionem creditorum dictorum Cardinalium, & Prelatorum in Romana Curia decadentium, talis ordo servetur, &c. in §. 4. sequenti: Prior causa sit eorum, qui pro usu dictorum Cardinalium, & Prelatorum, eorumque familiæ res cibarias dederint; & §. 5. Secunda eorum, qui res vestiarias, & ad usum corporis ipsorum, non autem ad ornatum, vel pompa necessarias subministraverint, quandoquidem ex causis hujusmodi creditorum, ut plurimum sint pauperes, vel mercatores, qui pro illis advehendis innumera pericula subeunt; & sine illis prefati Cardinales, & Prelati statutum eorum dignitas, usque ad obitum minime sufficiunt potuisse, & requisiti utique verisimiliter omnem honestam obligationem, etiam cum iuramento, & in forma Camere contraxisse: & §. 6. Tertia vero causa sit prefatorum mercenariorum, quibus certa constituta merces appareat: quibus satis factis in catervis servetur jus commune. Quod non tantum in futuris, sed etiam in pendebitibus negotiis locum habere decernimus, etiam si ex alia causa creditors instrumenta, & obligations, etiam in forma Camere habeant. Quæ constitutio confirmata est per aliam constitutionem Gregorii XIII. motu proprio expediatam, continentam in Bulla 71. ejusdem Gregorii XIII. incipit: Cum sicut accipimus, eodem tomo secundo Bullarii novi.

Succedit igitur doctrina celebris, & apud omnes indubita, nempe jus canonicum & civile se invicem coadiuvare, cap. leges, cap. si in adjudicatum, disf. 10. cap. 1. ibi: Quia sicut leges non dedignantur Sacros Canones imitari, ita & sacrorum instituta Canonum, Principium constitutionibus adiutori, ubi notant omnes de novi operi nunciat. cap. dadum 14. de Prebend. in 6. cap. autoritate 7. de concess. Prebend. eod. lib. 6. Quare quemadmodum in iis, quæ jure canonico statuta non sunt, recurrunt ad jus civile: ita in iis quæ non sunt statuta de jure civili, recurrunt ad jus canonicum, ut tradidit Butrius in cap. licet 10. n. 25. Parornit. n. 10. Marian. Socin. n. 14. de foro compet. Felin. in cap. Ecclesiæ Sanctæ Marie 10. n. 49. de confess. Joan. Lupus in repet. Rubrica de donat. inter. in introduc. n. 5. & n. 15. Burgos de Paz in l. 1. Tauri n. 599. Castillo ibid. ad verb. Primamente, Montalus in l. 4. tit. 5. lib. 1. fori, ad verb. Acaerde en uno, Didac. Perez in praemio ad ordinaciones Regias, quæst. 3. Olanus in praesatione ad librum Antinomiarum, num. 5. Cum igitur expressè statutum sit de jure Canonico, creditores ex causa alimentorum esse præferendos ceteris, etiam hypothecariis: & de jure civili nihil repertari contra statutum, in modo multa similia, sequendum erit hac in re jus canonicum.

Nec defunt multa in jure civili constituta, que hanc sententiam coadiuvent, & confirmant. Nam secundò occurrit, quoniam creditor ob impensas factas pro conservazione rei præferunt omnibus anterioribus creditoribus, leg. interdum 5. §. qui potiores: Illius enim pecuniam salutem fecit totius pignoris causam, leg. hujus 6. ff. cod. l. 28. & 29. tit. 13. part. 5. & ibid. Gregorius. Ex quo sit, ut creditor ob impensas factas pro conservanda hypotheca mercium debitoris pro alimentis, & salariis institutorum, & aliis ejusmodi, sit præferendus quibuscumque aliis creditoribus hypothecariis anterioribus, in pretio mercium. Et generaliter, qui expendit pro conservanda re, præferunt omnibus creditoribus in re conservata, juxta præfata l. interdum, cun d. l. hujus, ut notant ibi omnes Scribentes, & ubi supra relati Cavalcanus, & Decianus, Roman. singul. 336. Negusantius de pignoribus 5. part. membr. 2. num. 15. & 7. part. membr. 3. ex num. 14. Natra cons. 536. ex n. 8. tom. 3. Menoch. de recuper. poss. remed. 11. n. 8. Afanis de executionibus 8. 7. cap. 13. Caffanæus in Catal. gloria mundi 12. par. consider. 99. ltim. 3. Thusc. litt. H. concl. 131. num. 27. Richard. in commentar. l. privilegia 16. ex n. 36. & num. 79. ff. de privil. creditorum, inferto in §. quedam actiones 20. Instr. de actionib. Ergo, qui est creditor ratione alimentorum, quibus conservatur vita hominis, & ex consequenti ejus patrimonium, præferendus est aliis omnibus creditoribus quantumcumque hypothecariis & privilegiatis, quoniam, ut eleganter adnotavit ingenio, & eruditio insignis, humanitatem & omni virtutum genere ornatussimus D. Petrus Jordanus Ursinus S. R. C. Neapolitanus Praes, in elegantissimo suo libr. de successione fidei, par. 2. quæst. 1. art. 1. n. 14. in fin. Judices in iudicando ex similibus ad similia procedere debent, leg. non possunt, leg. nam & Pedius ff. de legib. neque enim quod le-

sum. i. Gutierrez allegat. 12. & de juramento confirmat. 1. part. cap. 17. num. 19. Surd. de alimento. tit. 1. quæst. 72. & quæst. 123. & 29. & tit. 8. privileg. 80. n. 4. Lara in leg. se qui à liberis. §. vel parens. ex num. 45. ff. de liber. agnoso. Caballus conf. 137. part. 2. Trentacing. variar. resolut. lib. 1. tit. de alimento. refolut. 1. num. 39. Castillo lib. 3. quæst. controversial. cap. 27. ex n. 32. Thuse. litt. A. conclus. 309. num. 16. Eruditiss. Riccius collectan. 853. & collectan. 1425. Planè igitur alimenta preferuntur omnibus creditoribus, quantumcumque privilegiatis.

11 Hæc sunt que satis comprobare videntur hanc sententiam: contra quam nihilominus judicavit S. C. in causa Josephi Rotundi debitoris, in cuius bonis prætulit alios creditoris Alexandrū de Renio creditori ex causa alimentorum datorum Scipiono Rotundo, cuius heres erat predictus Josephus, & decisio facta est die 12. Junii anni 1627. Sed nihil responsum fuit ad predicta argumenta. Verum ex similibus decisionibus non est defundendum argumentum ad id, quod faciendum est. Decisionem enim, in qua non satisfit rationibus partis adversæ, non facit intellectus, sed voluntas, vel ignorantia, à quibus probatur ad alias non potest assumi, sed ab illis summoperè est cavendum, & utinam non essent multæ similes. Oportet itaque discernere decisiones ex rationum vi: & non eas sequi clausis oculis, ne cœci ecceas ducant, & ambo in foveam inferni cadant, tam queentes, quam sequentes.

12 Ex predictis infertur refutatio allarum duarum difficultatum. Prima est, an famili debitoris, qui necessarii sunt ad eus servitium quibus debetur salarium convenientum, sint preferendi in concursu creditoribus anterioribus ejus, cui inserviuntur. Non loquimur de servitoribus, seu famulis, qui adjiciuntur familiae ad vanam ostentationem, & superfluum ornatum, sine quibus quis honestè vivere posset, sed solum de necessariis ad victimum.

13 In qua Felicianus de censibus tom. 2. lib. 3. dict. cap. 5. n. 12. ver. Sed eximiam. censit salarium debitum famulis predictis esse preferendum aliis creditibus anterioribus, etiam sub hypotheca. Cujus sententiam ex parte sequitur est Rodriguez de concursu creditorum. 1. part. art. 3. ex n. 21. & Larrea dec. 85. num. 4. & 6. ego censeo approbadum. Probaturque Primo ex predicta Bulla Pii V. 15. de qua supra num. 3. incipit. Cupiente, in cuius §. 6. salarium famulorum mercenariorum constituitur tertio loco post victum, & vestitum debitoris; constituta primo, & secundo loco, & hæc tria debita preferuntur omnibus aliis creditoribus, etiam anterioribus.

14 Secunda, quoniam debitum ex salario famulorum necessariorum ad servitium debitoris, est debitum alimentorum: nam alimenta comprehendunt etiam salarium famulorum: & qui tenetur alere, tenetur præbere famulos, seu servitores, qui illi famuluntur, & necessaria servitia impendunt. Quia, cum alimentorum appellatio contineat ea omnia, que ad vitam hominis sunt necessaria & sine quibus neque subsistere potest, neque vita collere, ut docuit text. in l. 2. tit. 19. part. 4. & notat Surd. de alimento. tit. 4. quæst. 6. in princip. Cornelius Benincasius tract. de paupertate, & ejus privilegiis, quæst. 8. n. 33. Larrea ubi sup. dict. n. 4. & multi sint homines, qui sine famulis vitam ducere non possint, nec sibi ipsis servire, sed omnino egeant famulatu, & servitoribus; sit, ut qui tenetur alere, tenetur etiam præbere servitores, & famulos, & eis dare salarium, aut alimenta. Animadvertis glossa in Authent. de non eligendo secundo nubentes. §. illud quoque dudum, verbi. Onore, & ibi Bart. ass. 3. dicit esse notandum, Joann. Lupus in repetit. Rube. de donat. inter. §. 68. n. 5. & 6. & in cap. per vestras, tertio notabili, in princip. n. 2. verbi. Ad hoc est textus, eod. tit. Cavalecan. de usufructu mulieris relatio, n. 27. Grammatic. dec. 103. n. 29. Hipolyt. Bonacosa tractat. de famulis, quæst. 245.

15 Inde etiam sit, ut qui tenetur alere dominum, tenetur etiam alere servitorem, ut argumento illius textus notat Panomitan. in cap. quanta 10. num. 4. de censibus. Rebuff. de privilegiis scholasticor. privileg. 166. num. 279. verbi. Preferenda qui tenetur, & qui invitat dominum, videtur invitare faltem unum famulum, qui maneat cum domino; ut ibidem ex quarundam provinciarum usu, & nominati Italæ, refert Rebuffus, quam sequitur Bonacosa in dict. tract. de servis, vel famulis, quæst. 120.

16 Item sit, ut salario, & expensæ famulorum censeri debent onera fructuum Ecclesiæ vacantis, ut quicunque prætendant, aut se esse successorem illius, aut quovis mo-

dofructus ad se pertinere, debeat primum eas expensas deducere, & solvere, ut residuum censemantur esse fructus, juxta commune Legistarum proloquium, quod fructus dicuntur deductis expensis, l. si à patre vel domino 36. §. fructus, ff. de petit. hered. l. fundus qui 51. in princip. ff. fam. encif. l. quod in fructus 46. ff. de usuris, l. fructus 7. in princ. ff. solus. mar. Et in specie probat text. in cap. praefentis 9. §. porr. de offic. Ordin. in 6. ubi notat Geminianus n. 2. & 3. Philip. Francus n. 2. Tiraq. de retrat. lign. §. 1. g. gloss. l. n. 7. Franc. Marcus dec. 436. n. 1. r. p. Gulielm. Redoanus de spoliis Ecclesiæ, quæst. 10. ex n. 33. Gratianus discept. forens. tom. 1. cap. 94. ex n. 30. Flores de Mena variar. quæst. lib. 1. q. 8. §. 1. ex n. 4. Habes multa de hac materia apud Solorz. de Iudic. tom. 2. lib. 3. cap. 11. ex n. 46. quem vide.

Hoc igitur debitum ex salario famulorum censeti debet pars debiti alimentorum, ac per consequens eodem jure prælationis gaudete debet comparatione aliorum creditorum debitoris communis, quo gaudet debitum alimentorum, juxta superius dicta; non enim debet una, & eadem res diverso jure censeti, leg. eum qui ades 23. ff. de usurpationib.

De jure Castella circa salarium famulorum occurrit 18 advertendum, salarium famulis debitum prescribi per triennium, numerandum à recessu dominorum, & deinceps peti non posse; nisi famulus probaverit, in illis tribus annis petiſſe se famulari à domino, & dominum non nullum solvere. Ita statutum in leg. 9. tit. 15. lib. 4. Recopil. ad quam videndum est Azevedus, Gutierrez in repetit. l. nemō potest, num. 487. ff. de legat. 1. & de juramento confirm. 3. part. cap. 1. ex num. 20. Duenas regula 306. Menchaca de successione creatione, lib. 1. §. 10. ex num. 33. Didac. Perez in l. 3. tit. 13. lib. 3. Ordinam. col. 1233. in principio, Padilla in leg. si quas actiones 1. ex num. 43. Cod. de servit. & aqua, Orosius in l. omnes populi 9. num. 76. ff. de justit. & jur. Messia in legem Regiam Toleti, titul. de los terminos, in 10. fundamento, 1. part. num. 9. Flores de Mena variar. quæst. lib. 1. quæst. 8. §. 2. ex n. 38. Rebuff. tom. 2. in Conf. Regn. tit. de famulorum salariis, gloss. 1. ex n. 2. Alfon. de Castro de potestate legis pœnit. lib. 2. cap. 10. ex verbis. Quinio adhuc aperitissime Molin. de justit. tom. 1. tract. 2. dict. 67. ex num. 2. (Riccius collect. 3787.)

Secunda difficultas est, utrum hypotheca illa inventorum, & illatorum in domo, seu prædio urbano conduditis, quam lex introditus juxta text. in leg. itera quæst. 4. ff. de pat. in l. debitor 32. ff. de pignorib. leg. Pomponius 2. leg. si horrum 3. leg. eo jure utimur. 4. ff. in quib. caus. pign. tacit. contrahit. leg. certi juris 5. C. de locat. §. Serviana. Inst. de actionibus, de qua Negusant. de pignorib. 2. part. membr. 4. ex num. 128. utrum, inquam, ista hypotheca, seu tacita à lege inducta, seu expressa convertita à contrahentibus juxta leg. contrahit. 4. ff. de pignor. sit preferenda hypothecis alii anterioribus in concursu creditorum: Et respondentum est, esse preferendam. Ratio est, quia debitum ex habitatione domus locata est debitum alimentorum. Nam alimentorum nomine continetur proculduo. habitat: & qui debet alimenta, debet præbere habitationem, leg. legis 6. ff. de alimento. & cibar. legat. Lara in leg. se qui à liberis. §. non tantum, num. 24. ff. de liber. agnoso. Surdus, qui refert plurimos de alimento. tit. 4. quæst. 4. ex num. 1. Moneta de commutat. ultimar. volunt. cap. 5. quæst. 3. num. 134. Ergo hoc debitum habet eadem privilegia, & eandem prælationem, quam habet debitum alimentorum. Et sic memini me obtinuisse in quadam causa tanquam Advocatus in Regia Curia pro domino domus locata contra creditores anteriores conductoris in rebus inductis, & illatis.

S U M M A D I S P U T A T I O N I S T R I G E S I M A E.

- Creditores posteriores ex causa onerosa non esse preferendos prioribus ex causa lucrativa, qui senserit.
- Qui prior est tempore, prior est jure.
- Donationi non prejudicatur ex obligatione postea contracta cum Fisco.
- Creditores maritimi posteriores non possunt obtinere contra sponsam donatariam.
- Hypotheca contracta post fastam donationem, rem donatam non afficit.
- Donationi jure celebratae non officit obligatio inseguenda.
- Pignus prætorium prius ex causa lucrativa preferitur posteriori judiciali ex causa onerosa.

8. Dona-

39 Explicatur textus in leg. assiduis, §. ultimo.
Donatio ante nuptias non haberet privilegia simplificis donationis, ibid.

40 Hæc in hoc punto fuerunt ante scripta.

D I S P U T A T I O X X X .

Utrum creditores posteriores hypothecarii ex causa onerosa præferantur creditoribus anterioribus etiam hypothecariis ex causa lucrativa?

P Rima sententia negat, creditores posteriores ex causa onerosa præferendos prioribus ex causa lucrativa: in modo in hac specie locum etiam habere, ait, vulgarem, & solem regulam, ut qui prior sit tempore, potior sit jure, cap. qui prior 54. de regul. jur. in 6. leg. si fundus 4. qui potiores in pign. habet. l. si generaliter 6. eod. tit. leg. quæst. 22. num. 23.

1 Hieronymus Gabriel, conf. 82. num. 1. & 2. lib. 1.
2 Gabriel Saranya in addit. ad singulare 71. Matth. Mathesilani num. 3.
3 Felicianus de censibus, 1. tom. lib. 3. cap. 5. n. 25.
4 Mantica de tacitis & ambiguis convent. libr. II. tit. 22. num. 23.

5 Pichardus in commentario ad leg. privilegia 16. num. 70. ff. de privileg. cred. inserto in §. quadam actiones 20. Infit. de action.

6 Fontanella de pactis nupcial. tom. 2. gloss. 7. part. 2. numer. 23.

7 Antonius de Amato variar. resol. lib. 1. resol. 26. numer. 15. & 16.

8 Rodriguez de concursu creditorum, 2. part. art. 1. ex numer. 19.

9 Gaius de credito, cap. 4. quæsto 11. ex num. 1235. qui non diligenter rem tractavit.

Hæc sententia probatur Primo ex predicta regula in 2 dict. cap. qui prior 54. de reg. jur. in 6. l. 2. l. creditor 3. in princip. l. si pignus 8. l. si & jure 10. l. potior. 11. in princip. l. creditor 12. in princip. l. si non dominus 14. ff. qui potiores in pign. hab. l. 2. l. si fundus 4. l. prior 5. l. si generaliter 6. l. licet 7. Cod. eodem titul. quibus locis traditur illa regula, ut in pignoribus potior sit in jure, qui prior est tempore; durum autem erit judicare contra regulam toties repetitam.

Secundo probatur ex textu in l. 1. Cod. de jure Fisci, 3 libr. 10. ubi donationi non prejudicatur ex obligatione postea contracta cum Fisco privilegiato creditore, & ibi obligatio fuit ex causa onerosa. Ergo prior obligatio ex causa lucrativa donationis preferetur posteriori ex causa onerosa ratione fiscalium.

Tertiò probatur ex textu in leg. de rebus 13. Cod. de 4 donat. ante nupt. ubi creditores mariti posteriores non possunt obtinere contra sponsam donatariam. Ergo creditor prior ex causa lucrativa preferetur posteriori ex causa onerosa.

Quarto adducitur pro hac parte leg. qua predium 6. 5 Cod. si alien. res pign. data sit, ubi hypotheca contracta post factam donationem, rem donatam non afficit: & ex consequenti prior creditor ex causa lucrativa preferetur posteriori ex onerosa.

Quinto probatur ex l. quidem 13. Cod. de donation. 6 inter vir. & uxor. in 2. responsa, ubi donationi jure celebrata non officit obligatio inseguenda. Et expendebat quidam, in eo textu non dici traditionem intervenisse in donatione, sed dumtaxat jure celebratam, quod verbum Celebratam, significat contractum solum initum, & non sequuntur traditionem, que sine divinatione vitio in eo textu suppleri non potest.

Sextò probatur ex textu (quem quidam putabat inevitabilem) in l. 2. C. qui portores, ubi pignus prætorium prius ex causa onerosa judiciali ex causa onerosa.

Septimò tandem probatur ex textu expressissimo noviter 8 invento in l. assiduis 12. §. hac autem tantum, C. qui portores in pign. habeant. Hæc autem tantum (inquit) ad dotem sancimus, non ad ante nuptias donationem, quam suo tempore servire disponimus, & habere inter creditores sui temporis ordinem. Ecce statutum, ut causa lucrativa nempe ante nuptias donationis habeat inter ceteros creditores sui temporis ordinem. Ergo si prior sit tempore, potior erit in jure, & non preferetur illi causa onerosa posterior. Hæc sunt quotquot adduci possunt pro hac sententia funda-